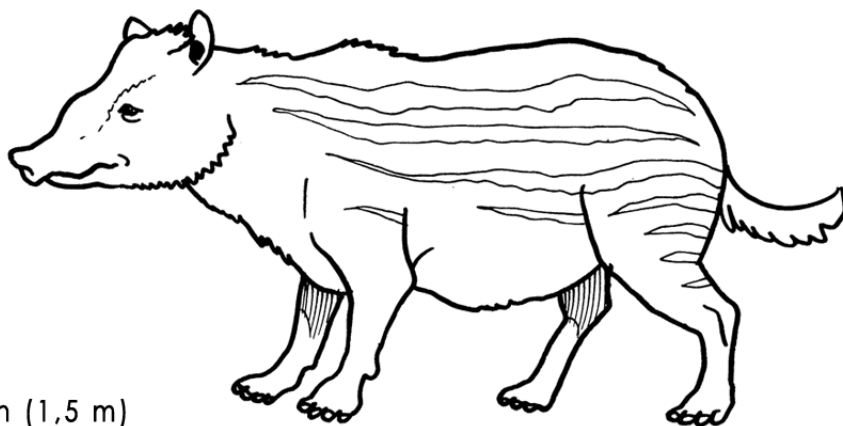

Icaronycteris (Vingbredd 40 cm)

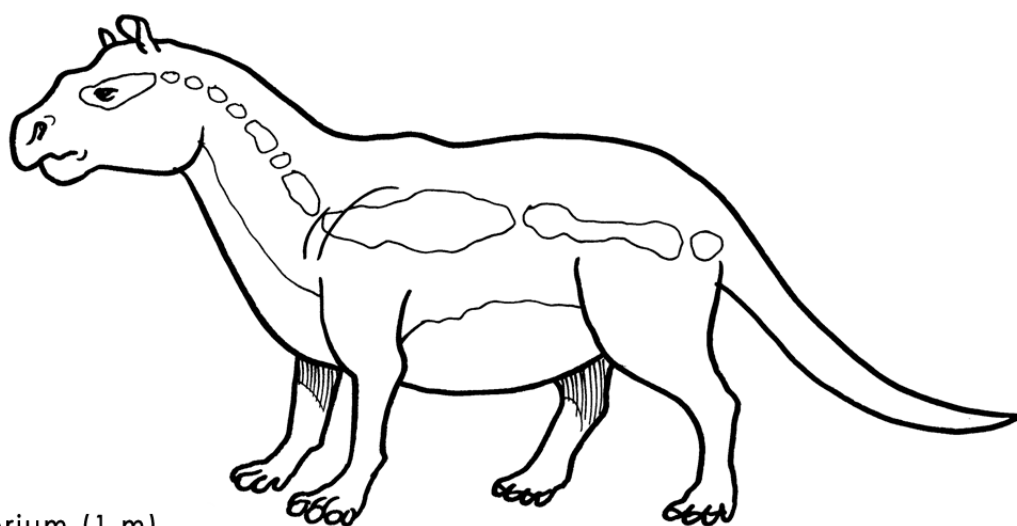
Det här är den äldsta kända fladdermusen. Den utvecklades ur insektsätarna och fick troligen sin flyghud för att lättare kunna jaga sina snabba byten.

Det är möjligt att Icaronycteris jagade under dagen från början, men de bräckliga fladdermössen fann en tryggare tillvaro nattetid, då även stora, långsamma insekter som svärmare var aktiva.

Bothriodon (1,5 m)

Detta tidiga svindjur var ett av de mest utbredda. Bothriodon hade utvecklat de kroppsliga drag som är typiska för svin, korta ben, långt huvud och många tänder. Den var väl anpassad till de flesta miljöer och var troligen allätare. Bothriodon hade fyra tydliga tår, men gick bara på de två mellersta. Därför liknar fötterna klövar, även om de egentligen inte hade utvecklats så långt.

Anoplotherium (1 m)

Den här kraftiga idisslaren tillhörde ett särskilt, nu utdött, släkte växtätare. Anoplotherium hade fyra kloförsedda tår, lång svans, och ett hundliknande huvud. Kroppen var ganska tung, och djuret var antagligen inte särskilt snabbt. Den var avlägset släkt med nutidens kameler.